

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De curiosis. Capvt XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

veterem cum juniori confundunt. Germanū sacrae literarum scolum, noa adeo curant, sed multa per accommodationem dicant.

Amanit autem ferme rationes triuolas, quæ multum speciei, parum soliditatis habeant, ut quæ ex Cabalistarum penitiori scripcio sunt petræ, quæ cum dicantur, oraculis videantur simillima. Ad summum ut intrudat Iesus ali. eius doctrinæ choragium, mirabiles plerum. que faciunt excusiones, & dissentanea quæc. copulantur.

De curiosis.

CAPUT XVII.

*Curiositas
ridicula.
Quærit.
Invent. l. L.*

IN vitiis quoque genere sunt nimis curiosi, qui soleantur questionibus parum fructuosis plurimum tenoris terere. Quarent i. gitur an ligno interfectus fuerit Abel, & qua signi specie, ex qua arbores fuerit excisa Mosis virga miraculorum effectrix. Tunc dicent hanc questionem antea agitatam ab Antonio Co. sole urbis Romæ, & Haccadon huic petitioni ita satisfecisse.

*Haccadon
apud salam
anno 17. l.
16.*

Quod me rogas de virga Mosis tibi notitiam dare, dicant tibi quod de hoc scriptum reperi à Rabbi Simeone filio Iohai in investigatione secerorum dicitur. Virga illa qui Moses, & Aaron miracula faciebant in terra Aegypti, & postea in deserto floruit, genitamente e. didit, ab ea arbore excisa est, quam Deus Mosi ostendit in deserto, ut aquæ amarae dulces fierent. Et hæc arbor excisa fuit ab arbore vita, quæ in paradiſo sita erat, Angelorum manibus. Quam quidem miserunt Adæ, cum ille misliceret Seth ad paradisum filium suum misericordiam Dei imploraturum de suo peccato. Dixeruntque Angeli Seth, ut plantaret hanc arborē. Quæ quanprimum fructum faceat, in sericordia Dei in cum descenderent, aperirenturque porta cœli que obsecratae sunt. Hanc autem arborē seu potius ramum acceptit Seth, plantauitque in deserto, quam postea Moles inuenit, & ex ea virgam suam excidit.

*Idem k. 8.
17.*

Hæc pretiosa & bula cum narratur aures implet admiratio, & obſtupescunt qui audiunt, quod tantum & tam mirabilis historiæ arcana tantuſ latuerit. Idem plerumque fortè examinabunt genealogias Iudeorum, &

quærentur Panthe ab Hebreis Dominus noster fuerit nominatus, & verè ne Pantheatus sanctissimæ Dei Matris fuerit. Tum de persona Christi, & Beate Virginis nimis multa expiscabuntur, & leire auebunt quas illæ vestes & calceos habuerit, an secum in Bethlemitana peregrinatione bouem, & asinum duxerit, aurumne in massa, an nummos aureos à Magis accepere, quæ quidem, vel certè non dissimilia plerumque ab ijs qui historiam tractantex destinata opera quæri obiter, aut si inepte fuerint dicta refelli possint. Tamen in concionibus nisi res admodum posculeret, hoc argumenta prolixè discutere curiosissimi plerumque, parum certè fructus habet. Præterea si viderint audtores prurire rerum curiosarum desiderio, afficeret ex historia naturali quicquid erit abditum, & incredibile, agitabunt quæſiones Theologie & Philosophia, non tam ad doctrinam, quam ad pompam, vagabuntur per omnia terrarum in peria, & si qua minima data fuerit occasio huius vel illius imperij principes à primo ad ultimum perceperentur. Tunc ut arcana etiam dicant omnibus ignota. *Quinquaginta prudenter portas. Erigimus duo iunera sapientia additus hebraica nominibus. Cabal. l. 3.*

De scholastico genere oratorum.

CAPUT XVIII.

SVEC E D V N T deinde scholastici, quod versus non nihil distinguendum est. Primum igitur dicti scholastici viri multe in omni genere literaturæ, & politioris etiam elegantia, quod superius ostendit, nec recordor, nunc autem nomen remansit penes eos qui Theologiam docent in dislendo subtilitate positam, viros doctos, ingeniosos, acies, & omni honore dignos, quorum exquisitissima doctrina in deus, & virilitatem Ecclesiæ longè lateque permanuit. Ex eorum schola prodeunt nonnunquam concionatores, qui vel sub ipsa adhuc studiorum incede positi, vel certè calentibus rebus optimis parum prudenter ruruntur.

Afflent, n. ad aures plebeias reconditas ex Theologia instrumento questiones, de scien-

Fift 3. 112